

udrustning og koordineret funktion på en centralstyrelse og det daglige ansvar på regionale afsnitsledelser.

Beslutningens fjerde punkt tilsigter en samling og standardisering af alt redningsmateriel, mens punkt fem sigter mod at begrænse de private redningskorps' aktivitet til bistand ved havarier og andre mindre ulykkesskader.

Det samlede mål, der sigtes til ved værnets opbygning, er et sådant beredskab, at der kan træffes effektive foranstaltninger mod selv meget store katastrofer. Der tænkes her såvel på mulige katastrofer i forbindelse med nukleare anlæg, fladebrande ved olieeksplosioner, eller hvad der ellers kan forekomme som resultat af ødelæggelse af store tekniske anlæg. Værnet må også kunne imødegå sammenbrud, forårsaget af svigten af forsyning med elektricitet eller gas. Der er således tale om et trænet mandskab, der er væsentlig større, end det sædvanligvis kan forventes anvendt. For at en sådan styrke kan mobiliseres må det pålægges det månedsuddannede mandskab at give oplysning om deres tilkaldelsesadresse inden for en periode på 5 år efter uddannelsen. Hvis en sådan styrke skønnes for lille ud fra en regional behovsanalyse, kan det overvejes at give det til militærtjeneste indkaldte mandskab en tilsvarende uddannelse i tjenestetiden og hermed inddrage det hjemsendte personel i et katastrofeberedskab.

Sigtet med forslaget er imidlertid ikke indskrænket til sådanne foranstaltninger, der afløser det nuværende civilforsvar. Det må erkendes, at de under punkt 1 anførte opgaver efter deres natur er udprægede offentlige opgaver. Det er derfor en

strukturfejl, at en væsentlig del af hjælpen til ulykkesramte er overladt private redningskorps, der arbejder på kommerciel basis og enten under en lidet tillidsvækkende konkurrence eller under et faktisk monopol. Der må stiles mod, at private redningskorps kun får til opgave at assistere ved havariagtige skader, der i forvejen udgør deres hovedaktivitet.

De forestående ændringer i kommune- og amtsstruktur gør det endvidere særdeles bejligt at stræbe mod en centralisering af brandvænsforanstaltningen.

En tilsvarende centralisering af redningsvæsenet må også være særdeles ønskelig. Der er ingen særlig anledning til, at disse opgaver delvis skal løses af militære kræfter.

Det kan naturligvis forventes indvendt mod det fremsatte forslag, at det ikke giver en brugbar løsning på de civile vænsforanstaltninger under krigsmæssige tilstande.

Såfremt talen er om virkninger af militære operationer uden for dansk område, må det her skitserede være fuldt tilstrækkeligt. I tilfælde af at Danmark skulle blive krigsskueplads, er det nu eksisterende civilforsvar lige så lidet i stand til at løse de stillede opgaver som militæret er det. Men selv i en sådan situation må et helt civilt organiseret katastrofeværn være at foretrække fremfor et korps, der efter sin organisation kun med vanskelighed kan hævde sin immunitet under de eksisterende konventioner. Det nøje samarbejde med militæret, som civilforsvaret bygger på, vil føre dets neutralisering til en forventelig militær opgave.